

[Villy Jørgensen]

kes, at der kan findes et flertal for at gøre afgiftsforhøjelsen permanent, når der er 5 partier, der har stemt for, at den skulle gøres midlertidig. Og venstre, som dengang var imod forhøjelsen af afgiften, kan vel heller ikke tænkes at gå ind for en forlængelse af det, de var imod dengang.

Jeg skal ikke blande mig i andre partiers dispositioner, men blot meddele, at CD ikke vil være med til at gøre denne midlertidige afgift permanent.

Der er et par ting i dette lovforslag, som vi gerne vil have opklaret. Hvad er f. eks. årsagen til, at der er fastsat en anden tidsfrist for benzinafgiften end for de andre afgifter? Der må da have været en bestemt grund til det, og den vil vi gerne have oplyst, inden vi kan gå ind for en ændring.

Jeg vil også gerne have oplysning om, hvorpå man begrunder, at der ikke er et selvstændigt behov for det nævnt, som er omtalt i lovens § 21. Måske kan skatte- og afgiftsministeren besvare disse to spørgsmål, ellers vil vi stille spørgsmålene i udvalget.

Den foreslåede lille ændring i loven om afgift af visse detailsalgspakninger kan vi ikke have noget imod. Hvad angår afgiftsforhøjelsen på kaffe og te, er den jo på samme måde som benzinafgiften indført som en midlertidig forhøjelse. Konsekvensen må derfor være, at forhøjelsen nu ophæves.

Ole Olsen (SF):

Den lov, vi i dag skal diskutere revisionen af, er skabt af socialdemokratiet og de forligspartier, som socialdemokratiet var sammen med. Nu har venstre jo sluttet sig til, og så mener man, man godt kan ophæve revisionsklausulerne.

Det er fristende for mig at sige, at det kan vi slet ikke have med at gøre, det må være en sag for socialdemokratiet, venstre og de oprindelige forligspartier at finde ud af, hvad de vil gøre med dette. Man skal altså ikke regne med, at SF vil hjælpe til med at få ophevet revisionsklausulerne.

Imidlertid synes jeg, der skal gøres et par bemærkninger til, for at vores stillingtagen ikke skal misforstås. Her er jo tale om en forhøjet benzinafgift – og vi er imod den – men det skal da siges, at hvis den forhøjede benzinafgift indgik som et rationelt element i en energilovgivning, som skulle sørge for, at

samfundet ikke frådse med energien, så var socialistisk folkeparti da i højeste grad til at få fat i. Men da det helt klart ikke er det, der er tale om, må vi melde hus forbi.

Vedrørende detailsalgspakningerne siges der i bemærkningerne til lovforslaget, at man vil opnå konkurrencemæssig ligestilling, og det kan jo lyde vældig smukt. Nu lagde i hvert fald socialdemokratiet, så vidt jeg erindr, ved behandlingen væsentlig vægt på den ressourcemæssige side af disse afgifter. I den forbindelse må man gøre opmærksom på, at såfremt der tilsigtes en ressourcebesparelse, er det selvfølgelig netop meningen, at konkurrencen skal fordrejes: man skal fremme nogle produktioner på bekostning af andre.

Men jeg ser dette som en bekræftelse på det, vi også mente, da loven i sin tid var til behandling, nemlig at socialdemokratiet ikke ønsker at føre en rimelig ressourcepolitik, at man her som ved benzinafgiften simpelt hen tilsigter finanspolitisk effekt af lovforslagene. Og på den baggrund kan SF ikke virke med.

Kaj Hansen (DKP):

Praktisk taget alle midlertidige afgiftslove, der skal give flere penge i statskassen, bliver på et eller andet tidspunkt permanente, og det er også det, der nu skal ske med dette lovforslag. Disse afgiftsforhøjelser var jo et led i augustforliget i 1976, som kommunisterne som bekendt hverken har lod eller del i. Derfor vil vi heller ikke være med til at forlænge den lovgivning, der var resultatet af augustforliget i 1976.

Når dette er sagt, udelukker det ikke, at der i de enkelte paragraffer har indsmuglet sig nogle fornuftige ting, og det gælder bl. a. § 3, hvor man på linje med andre pakninger vil fritage laminater med et rumindhold på 20 cl for afgift, og det er klart, at hvis noget sådant var til særskilt afstemning, ville vi gå ind for det. Det bliver det næppe, og derfor er hovedresultatet, at vi vil stemme imod lovforslaget til sin tid.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det har allerede været nævnt, at dette lovforslag er et led i augustforliget 1976. Det radikale venstre var deltager dengang for, som det så smukt hed dengang, at fremme beskæftigelsen. Det kom der nu ikke meget